

Man kunne forstå på fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg, at politiet havde en generel adgang til at kunne følge folks færden. Det er ingenlunde tilfældet. Det er, når der har fundet en konkret, alvorlig kriminalitet sted, hvor man også har den stedfæstet. Og hvis der så er en mobilmast inden for en rimelig radius, kan det være et ganske vigtigt efterforskningsredskab, fordi de kriminelle jo ikke tænker på, hvilke redskaber politiet har for at efterforske kriminaliteten i gerningsøjeblikket.

Det viste drabssagen fra Kastrup Lufthavn. Rockerne tænkte ikke over, at politiet efterfølgende kunne få adgang til oplysninger om, at de havde brugt deres telefon ude i Kastrup Lufthavn. Det er det, denne her sag drejer sig om.

Til hr. Kristian Jensen, som siger, at det her ikke er noget universelt middel for politiet til at opklare alle typer af kriminalitet: Det har hr. Kristian Jensen til gengæld fuldstændig ret i. Det ved enhver, der beskæftiger sig med politiets arbejde og efterforskning. Der er ikke noget universalmiddel. Der er en række redskaber, ransagning, beslaglæggelse, brud på meddelelseshemmeligheden osv., men hvor man fra lovgivningsmagts side skærper kravet til grovheden af kriminaliteten og til bevissiden, når man skal have retskendelse, hvis der er tale om meget indgribende redskaber.

Og på trods af, at det her altså bare drejer sig om at få en udskrift af oplysninger, som teleselskabet i forvejen har, og at det eneste, politiet får, er de telefonnumre, der har været koblet på masten på det givne tidspunkt, så har vi valgt at stille det her meget stærke krav, at der altså skal være tale om kriminalitet, hvor der er fare for liv og førlighed eller tale om store samfundsmæssige interesser. Det er drabssager og grove narkosager. Det her skærpede krav gælder også, når politiet vil have en dommerkendelse til at få masteoplysninger.

Jeg er selvfølgelig glad for, vil jeg slutte med at sige, at fru Birthe Rønn Hornbech med sin indsigt i politiets behov vil stemme for lovforslaget. Det synes jeg er en rigtig beslutning, og det takker jeg selvfølgelig for.

Formanden:

Hr. Kim Behnke, og så tror jeg, vi kan gå til afstemning.

Kim Behnke (UP):

Jamen det var jo en ren tilståelse fra ministeren, modsat det, der er blevet sagt under debatten, som ministeren har rost bl.a. Det Konservative Folkeparti for, nemlig at hvis ikke politiet fik det her redskab, kunne man ikke opklare forbrydelserne.

Jo, det kan man. Den retstilstand, vi har i dag, var altså i stand til at opklare forbrydelsen, der fandt sted i Rold Skov. Den retstilstand, vi har i dag, var i stand til at give et afgørende bevis i Rasmus Trads og Thorsen-sagen, altså er gældende ret i stand til at give adgang til disse arkiver.

Hvad er det så, ministeren ønsker? Det meddelte ministeren så også. Jo, ministeren ønsker at efterforske i de tilfælde, hvor man ikke har nogen mistanke, men hvor man alligevel rører lidt i gryden og ser, om der dukker nogen op. Og det er dér, hvor det afgørende skred i retssikkerheden for borgerne kommer, nemlig at man går ud og efterforsker nogle borgere, blot fordi de har været på en lokalitet.

Tak for den meget præcise beskrivelse. Jeg håber, at efter den meget præcise beskrivelse vil selv fru Birthe Rønn Hornbech indse, at det kloge er at stemme nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 87 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) mod 24 (SF, EL, Kim Andersen (V), Gitte Lillelund Bech (V), Tove Fergo (V), Kristian Jensen (V), Ulrik Kragh (V), Erik Larsen (V), Pia Larsen (V), Jens Rohde (V), Karen Rønde (V), Kim Behnke (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)); 6 (Mariann Fischer Boel (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Jens Kirk (V), Gyda Kongsted (V), Christian Mejhdahl (V) og Thor Pedersen (V)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.